

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ ហុកសិបពីរ

ការបរិកបង្ហាញគួរឱ្យអរគុណនៃសុសនៈពុយាករណ៍របស់ William Miller៖
ការពិនិត្យវិភាគយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់អំពីការចាកចេញរបស់ Adventism ពី
«ពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ»

និងការអំពាវនាវឱ្យគួរឱ្យបំភ្លឺមកកាន់មូលដ្ឋានពិតប្រាកដវិញ

Jeff Pippenger

2024-01-26

តុប្បងមានតម្លៃក្នុងសុបិនរបស់ William Miller នឹងភ្លឺចាំងចាំងខ្ពស់ជាងដប់ដង
លើសពីការភ្លឺចាំងរបស់វានៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites។

ការយល់ដឹងរបស់ពួក Millerites

អំពីចំណេះដឹងដែលមានក្នុងក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកគេ គឺគឺមិនគួរ
ប៉ុន្មានមែនពេញលេញ។ នៅពេលដែលការយល់ដឹងរបស់ពួកគេត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងបរិបទបុរេ
វត្តិសាស្ត្រដដែលគឺមិនគួរជាងមុន នោះវាបង្ហាញនូវន័យបង្កប់ន័យផ្សេងៗជាងមុន ពី
ព្រោះវាមិនគឺជាវិស័យសេចក្តីពិតខាងទំនាយដែលត្រូវបានគំរាងដោយតុប្បងមានតម្លៃ
លំទាំងនោះប៉ុណ្ណោះទេ។

ប៉ុន្តែវាក៏បង្កការលុបបំបាត់សម្រាប់ពួកហុកសិបពីរដប់នាក់នៅក្នុងក្រុមផងដែរ។
ការយល់ដឹងរបស់ពួក Millerites ត្រូវបានគំរាងនៅលើការអានអ្នកស្រាវជ្រាវ (1843 និង
1850)។ ការងារទាំងពីរនេះគឺជាការសម្រេចចិត្តពេញលេញនៃការងារទាំងឡាយដែលបានទុកក្នុង
ពួកទីពីរនៃ Habakkuk ហើយការពិតដែលថា ការងារទាំងនោះជាការសម្រេចចិត្តពេញលេញនៃ
Habakkuk ហើយក៏ថា សេចក្តីពិតទាំងនោះឯងជាសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាននៃ Adventism
ត្រូវបានគំរាងសម្រាប់ដូចនោះដោយព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ។

ការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានមួយចំនួន ត្រូវបានបន្ថែមទៀតក្នុងសិល្បៈ
ខណៈដែលពួក Millerite

ត្រូវបាននាំឱ្យចូលទៅក្នុងការយល់ដឹងអំពីទិសដៅនៃស្ថានភាព
និងសេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទិសដៅនៃការបន្តបន្ទាប់ពីការខកចិត្តយ៉ាងធំ
នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ប៉ុន្តែ ការផ្តល់សេចក្តីបញ្ជាក់របស់ Adventism
នៅក្នុងស្ថានភាពឡើងវិញ ក្នុងឆ្នាំ 1856

និងការបដិសេធជាចុងក្រោយរបស់ពួកគេចំពោះ "seven times" នៅឆ្នាំ 1863
បាននាំពួកគេចូលទៅក្នុងទិសដៅស្ថានភាពឡើងវិញ។

មិនមានសេចក្តីពិតសំខាន់ណាមួយត្រូវបាននាំមកបង្ហាញតាមរយៈ Adventism
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1850 មកឡើយ។ បុរសបរិសុទ្ធស្នើស្វែងរកការអះអាងនោះ
នោះច្រើនជាងគេបំផុតថាវាត្រូវបានដាក់ជាមិនគួរឱ្យជឿ។

ពួកមីឡិយ៉ាត់បានគឺមិនគួរក្នុងការយល់ដឹងអំពី ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២

ប៉ុន្តែការយល់ដឹងរបស់ពួកគេនៅមានកម្រិត។

សាសនាអាដវេនទីសមិនដឹងឡើយថាវាបានលើសពីការយល់ដឹងរបស់ពួកមីឡិយ៉ាត់ឡើយ។
សព្វថ្ងៃនេះ អាណាចក្រទាំងបួនប្រាំបីដែលត្រូវបានគំរាងនៅក្នុង ដានីយ៍លៃ ជំពូក ២
អាចមើលឃើញបាន ដូចគ្នានឹងនិមិត្តសញ្ញានៃការអធិស្ឋានរបស់ដានីយ៍លៃ
ដើម្បីបង្ហាញអំពីអាថ៌កំបាំងនៃសុបិនរបស់ស្តេចសេរី។

អាថ៌កំបាំងនោះតំណាងឲ្យអាថ៌កំបាំងទំនាយចុងក្រោយ
(ពុយាការីទាំងអស់កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណផ្ទៃក្នុងក្រោយ)
ហើយអាថ៌កំបាំងទំនាយចុងក្រោយនោះ គឺជាអ្វីដែលយ៉ូហានកំណត់ថាជា
វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាថ៌កំបាំងនោះគួរឲ្យមានបរិភោគ នៅពេលដែល
«ពលរដ្ឋលោកទាំងឡាយ» មុនពេលទ្រព្យរុក្ខជាតិ
ហើយឥឡូវនេះអាថ៌កំបាំងនោះកំពុងគួរឲ្យមានបរិភោគ
សម្រាប់អ្នកដែលជួបនឹងវិសមភាពយើង។

ការយល់ដឹងរបស់ពួកមីល្លែនរ៉ាយអំពី «ការថ្កោលទោស» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍
គួរឲ្យមានការបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណកំណត់ថាគ្រឹះគួរ ប៉ុន្តែដែលឆ្នាំ 1901 សាសនាអាដ្យាយាម
ទីសីមាបានចាប់ផ្តើមដំណើរការនៃការបដិសេធសេចក្តីពិតមូលដ្ឋាននោះ
ហើយដល់ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1930
សាសនាអាដ្យាយាមទីសីមាបានគួរឲ្យបង្វែរចោលទៅកាន់ទស្សនៈប្រកួតស្ដេចដ៏ចាស់វិញ
ដដែលអះអាងថា «ការថ្កោលទោស»
តំណាងឲ្យទិដ្ឋភាពមួយណាមួយនៃកិច្ចបម្រើនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ទស្សនៈសាតាំងនោះ ព្រះវិញ្ញាណនៃការពុយាការីមានបន្ទូលថា មានមកពី
«ពួកទេវតាដែលគួរឲ្យមានបណ្តាញចេញពីស្ថានសួគ៌»។ សព្វថ្ងៃនៃ
ទស្សនៈមីល្លែនរ៉ាយគ្រឹះគួរអំពី «ការថ្កោលទោស» អាចគួរឲ្យមានយើងថា
មិនគ្រឹះគឺជានិមិត្តរូបនៃសាសនាពហុព្រះបុណ្យណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏ជានិមិត្តរូបនៃការបះបោររបស់សាសនាអាដ្យាយាមទីសីមាផងដែរ
ដែលនាំមកនូវការរងគ្រោះដ៏ខ្ពស់ក្នុងលំដាប់អ្នកដែលមិនសូវឡើងសេចក្តីពិត។

ពួកមីឡូរ៉ាយគឺគួរឲ្យមានដឹកនាំទៅកាន់កាលបរិច្ឆេទគ្រឹះគួរឲ្យមានការបញ្ចប់នៃពេលវេលា
ពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ហើយសាសនាអាដ្យាយាមនេះទីសុទ្ធត្រឹមត្រូវបន្តទប់ពីការខកចិត្តដ៏ធំនោះ
មានទទួលស្គាល់ពន្លឺកាន់តែច្រើនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទំនាយនោះ
ប៉ុន្តែដែលសារការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះ "បុរាណវិទ្យា" ចាប់ពីឆ្នាំ 1856 រហូតដល់
1863 ហើយសូម្បីតែរហូតដល់ថ្ងៃនេះផ្ទាល់ ពួកគេមិនបានយើងពន្លឺពីស្ថានភាពមុននៃឡ
រឹងណាមួយចេញពីសេចក្តីបង្កើននៃពួកគេអះអាងថាជាសសរគ្រឹះកណ្តាល
និងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេទេ។ សព្វថ្ងៃនៃ "បុរាណវិទ្យា" អាចគួរឲ្យមានមើលយើង
(ដោយអ្នកទាំងឡាយណាដែលមានឆន្ទៈនឹងយើង) ថា
មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាមួយគ្រប់រយៈពេលទាំងអស់នៃទំនាយពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។

បួនសិបប្រាំបួនឆ្នាំដំបូង តំណាងឲ្យរដ្ឋនៃការថ្កោលទោសមុនការរៀងរាល់ឆ្នាំទីបុរាណវិទ្យា
ដែលគួរឲ្យមានធុរៈមុននៃកិច្ចប្រកួតបុរាណវិទ្យា។ បួនរយក្រៅសិបឆ្នាំ
មិនគ្រឹះតែតំណាងឲ្យរយៈពេលនៃការសាកល្បងសម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណបុណ្យណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏បញ្ជាក់ថា នឹងមានការបះបោររវាងនឹងបញ្ញត្តិដែលបង្កប់ឲ្យទុក្ខដ៏ឲ្យស
ម្បាញចំនួនប៉ុន្មានឆ្នាំ ដើម្បីឲ្យបុរាណវិទ្យាស្រុកប្រចាំនៃចិត្តសិបឆ្នាំ
ដែលគួរឲ្យមានរវាងមិនឲ្យសម្រាក (ដដែលរយៈពេលនៃការជាប់ជាយូរយ៉ាយ
ដោយសារការបះបោរនោះផ្ទាល់)។ សប្តាហ៍ដែលព្រះគ្រីស្ទមានបញ្ជាក់សេចក្តីសញ្ញា
គួរឲ្យមានរបៀបជាបីឆ្នាំកន្លះរហូតដល់យើងក្នុង
ហើយបីឆ្នាំកន្លះបន្តទប់ពីយើងក្នុង។ នៅក្នុងសប្តាហ៍នោះ
ព្រះគ្រីស្ទកំពុងបុរាណវិទ្យាមនុស្សទាំងអស់ ពីព្រោះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
បុរសនិបត្តិទ្រង់គួរឲ្យមានលើកឡើង ទ្រង់នឹងបុរាណវិទ្យាមនុស្សទាំងអស់។

ឥឡូវនេះ ជាពេលនៃការជំនុំជម្រះលើកិច្ចនេះហើយ៖ ឥឡូវនេះ
មុច្ចាស់អំណាចនៃលើកិច្ចនេះ នឹងត្រូវបណ្តេញចេញ។ ហើយខ្ញុំ
បរិខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើងពីផែនដីឡើង
នោះខ្ញុំនឹងទាញមនុស្សទាំងអស់ឲ្យមករកខ្ញុំ។ យ៉ូហាន 12:31, 32។

រយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនថ្ងៃនៃ ដលៃក្នុងនោះ ព្រះគ្រីស្ទមានបញ្ជាដាក់សចេក្តីសញ្ញា
ហើយប្រមូលមនុស្សមកឯព្រះអង្គ ទ្រង់តំណាងឲ្យរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនថ្ងៃនៃ
ដលៃព្រះមានបំបែកខ្នាតខ្មោចប្រជារាស្ត្ររឹងទទឹងរបស់ទ្រង់
ដោយសារដម្តងនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ទ្រង់។ «ប្រាំពីរដង»
ដលៃត្រូវបានអនុវត្តប្រឆាំងនឹងនគរខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល
តំណាងឲ្យការបំបែកខ្នាតខ្មោចប្រជារាស្ត្ររឹងទទឹងរបស់ទ្រង់
ដលៃមានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 723 មុន គ.ស. ហើយមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។ ឆ្នាំ 538
បង្អែចកែវរយៈពេលទាំងពីរ ហើយបង្កើតជាវយៈពេលបន្តបន្ទាប់ពីរ
នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ។ រយៈពេលទីមួយ តំណាងឲ្យការដាន់ឈ្នើសិបសុទ្ធ
និងពួកពល ដោយសាសនានិយមហាកាន ហើយរយៈពេលទីពីរ
គឺការដាន់ឈ្នើសិបសុទ្ធដលៃមានប្រព្រឹត្តដោយអំណាចសម្តេចប៉ាប។

«គ្រាប្រាំពីរ» នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនថ្ងៃនៃ ទាស់នឹងនគរខាងត្បូង
ដលៃមានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. ហើយមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844
មានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
នេះជានិមិត្តសញ្ញាបែបណាតាសនៃសញ្ញាសម្ព័ន្ធ
ហើយមានបញ្ចប់ដោយសំឡេងគួរឲ្យប្រយោជន៍ ដលៃត្រូវផ្តល់នៅថ្ងៃបុណ្យប្រោសលោះ។
ថ្ងៃបុណ្យប្រោសលោះក្នុងន័យបំពេញគ្រូ ដលៃមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា
ឆ្នាំ 1844 តំណាងឲ្យរយៈពេលមួយ។ វាជារយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត
ហើយក្នុងអំឡុងរយៈពេលនោះ គួរឲ្យប្រយោជន៍ដលៃគ្រប់គ្នាបង្កើនបរិសុទ្ធនៃខេប្រាំពីរ
ត្រូវបានផ្តល់។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងគ្រានៃសំឡេងរបស់ទេវតាប្រាំពីរ កាលណាគាត់ចាប់ផ្តើមផ្តល់គូរ
អាចកំហែងរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានបញ្ចប់
ដូចដលៃទ្រង់មានប្រកាសដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺពួកហោរា។ វិវរណៈ 10:7

ការបន្តលើឡើងនៃគ្រូប្រាំពីរ ដលៃមានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
តំណាងឲ្យគួរឲ្យប្រយោជន៍នៃប្រជាបរិសុទ្ធចំនួនប្រាំពីរ ដូចដលៃមានបង្ហាញនៅក្នុង លើវិវរណៈ
ជំពូក ២៥។ នៅទីបំផុត
ពួកមីឡិរាយភ័យបានគ្រប់គ្រងអំពីការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃនាយពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ ហើយសា
សនាអាត់នៃទិសមានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីការកំណត់ថ្ងៃនៃភូមិម្យាបន្ទាប់ពីការខកចិត្ត
ដ៏ធំ ប៉ុន្តែ “ត្បូង” របស់មីឡិរ គឺពីររយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ
សព្វថ្ងៃនៃកំពុងកំណត់ថ្ងៃនៃខ្មោចជាងមុនដប់ដង។
រាល់លក្ខណៈទំនាយទាំងអស់នៃរយៈពេលទាំងប្រាំពីរ
ដលៃត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ
មានទំនាក់ទំនងទំនាយដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុនថ្ងៃនៃ
("ប្រាំពីរដង") នៃ លើវិវរណៈ ជំពូក ២៥ និង ២៦។

ពួកមីឡិរាយភ័យបានបដិសេធការអះអាងរបស់ប្រូតេស្តង់ដលៃមានបោះបង់ជំនឿ
និងកាតូលិកថា «ពួកបុរេនៃក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់អ្នក» ដលៃ «លើកឡើងឡើង»

ហើយ «ដួលរលំ» នោះជានិមិត្តសញ្ញានៃ Antiochus Epiphanes ហើយពួកគេត្រូវបានគេរំលឹក។
ពួកគេបានដឹង និងការពារសេចក្តីពិតថា គឺជារួម ដល់នៃក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ
គួរមានតំណាងថា «ពួកបុរសក្នុងចំណោមបុរសជាជនរបស់អ្នក
ដែលបានបង្កើតនិមិត្ត» មិនមែនជាសត្វចេតិយមួយអង្គដែលគេមិនស្គាល់
និងគុមានសារៈសំខាន់ក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រ ដែលបានបង្កើតនិមិត្តនោះឡើយ។

សព្វថ្ងៃនេះ អ្នកទេវវិទូអាដវិនទីស្ថិតបង្កើនថា
«ពួកចោររបស់ក្នុងចំណោមបុរសជាជនរបស់អ្នក» គឺ អង់ទីអ្នកស អពើជានសេ។
សព្វថ្ងៃនេះ ទទួលបានដល់នៃក្នុងបុរសគតិសាស្ត្រមិនឡើយ បានតំណាងឲ្យថា
បុរសជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុន ដល់កំពុងគួរមានរំលង មិនបាន ហើយក៏មិនអាច
យល់អំពីនិមិត្តសញ្ញា (ដែលគួរមានបញ្ជាក់ដោយការយល់ត្រឹមត្រូវអំពី
«ពួកចោររបស់ក្នុងចំណោមបុរសជាជនរបស់អ្នក») ឥឡូវនេះ
កំពុងគួរមានផ្ទៃមុខដទៃទៀតដោយបុរសជាជននៃសេចក្តីសញ្ញាមុន
ដែលមុខដទៃទៀតកំពុងគួរមានរំលង។

កន្លងដៃដែលគុមាននិមិត្ត បុរសជាជននឹងវិនាសហត់ទៅ;
តែអ្នកណាដែលកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យ អ្នកនោះមានពរ។ សូភាសិត 29:18។

ពួកមីលលីវាយ៍បានបង្កើនយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា រយៈពេលពីរពាន់បុរសមុខឆ្មារ («បុរសពីរដង») នៃលីវិន័យ ២៦ គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាដែលបំផុត
និងជាចុងក្រោយបំផុតនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ
ប៉ុន្តែសោសនាអាដវិនទីស្ថិតនៃមីយឡាខ្មែរស្ថិតបដិសេធ «រតនៈ» នោះនៃឆ្នាំ
១៨៦៣ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ អាចមើលឃើញបាន (ដោយអ្នកដែលបានចិត្តចង់ឃើញ)
ថា មិនត្រឹមតែពួកមីលលីវាយ៍ត្រឹមត្រូវក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណ «បុរសពីរដង»
ថាជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាដែលបំផុតនៃក្នុងព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំង «បណ្តាសា» ដែលជាការខឹងសម្បាររបស់ព្រះ
គួរមានអនុវត្តតាមកល្បិចទាំងនគរខាងជើង និងនគរខាងត្បូងរបស់អ៊ីស្រាអែលផងដែរ។

ថ្ងៃនេះ សេចក្តីសន្និដ្ឋានតាមលំដាប់នៃសេចក្តីកំហឹងទាំងពីរនោះ
ដែលសៀវភៅដានីយ៍ដែលបានលើកឡើង (ដូចដែលពុទ្ធការីដទៃទៀតក៏បានលើកឡើងដែរ)
អាចឃើញថា ជាចុងទាំងពីរនៃរយៈពេលស៊ីបបុរសមួយឆ្នាំ មួយដើម មួយចុង
នៃពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានស្ថាបនាព្រះវិហារមីឡាវ៉ាយ៍
ដូចដែលបានតំណាងទុកជាមុនដោយស៊ីបបុរសមួយចុងដែលម៉ូសេបាននាំលើកនាំ
ទទួលសេចក្តីណែនាំសម្រាប់សង្គមសាលានៃទីរោងចក្រ
និងដោយស៊ីបបុរសមួយឆ្នាំនៃការកំណត់ព្រះវិហារឡើងវិញរបស់ហង្ស
ដែលពួកផារីស៊ីបានយោងទៅក្នុងការសន្ទនារបស់ពួកគេជាមួយព្រះគ្រីស្ទ អំពីព្រះអង្គ
«លើកឡើងវិញ» តាមរយៈការសម្ភាសនាព្រះវិហារមួយដែលគួរមាន «បំផុសឡើង»
ដោយពួកពាណិជ្ជករ និងពួកបុរសប្រកាស
ហើយក៏ដោយការរស់ឡើងវិញនៃព្រះវិហារមនុស្សរបស់ព្រះអង្គ
ដែលគួរមានបង្កើតឡើងដោយក្រុមម៉ូសេស៊ីបបុរសមួយផងដែរ។ ថ្ងៃនេះ
សេចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់មីឡាវ៉ាយ៍ នៅតែត្រឹមត្រូវដដែលដូចមុន ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ
វាមានជម្រកកាន់តែខ្សែវង់ឡើងដប់ដង។

នៃសេចក្តីថ្លែងនេះ អាចមើលឃើញបាន (ដោយអ្នកកងលែសម័ត្រចិត្តមើលឃើញ) ថា នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានណែនាំអង្គទូទាំងជា ប៉ាលម៉ូនី (អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ឬ អ្នករាប់អាថ៌កំបាំង) នៅក្នុងខ្លួនប្រាំបី នៃដានីយ៉ែល ជំពូកទីប្រាំបី នោះទ្រង់កំពុងបង្ហាញការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងនិមិត្តរូបមួយដែលតំណាងឲ្យរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំបីឆ្នាំ និងនិមិត្តរូបមួយទៀតដែលតំណាងឲ្យពីរពាន់ប្រាំបីឆ្នាំ។

នៅពេលដែលទំនាក់ទំនងនេះរយៈពេលទំនាយទាំងពីរនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ នោះអាចមើលឃើញបានថា ពួកវាត្រូវបានភ្ជាប់ដោយផ្ទាល់ជាមួយនឹងមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាប

ដល់បន្ទាប់មកក៏ត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងមួយពាន់ពីររយក្រៅសិបឆ្នាំ នៃដានីយ៉ែល ១២ ហើយក៏ជាមួយនឹងមួយពាន់ប្រាំបីឆ្នាំសាមសិបប្រាំឆ្នាំ នៃខែដដែលនោះផងដែរ។

មានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ជាច្រើនទៀតនៃរយៈពេលទំនាយ ដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងនិមិត្តរូបទាំងពីរនៃខ្លួនប្រាំបី និងខ្លួនប្រាំបី ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានស្គាល់តែដោយអ្នកកងលែសម័ត្រចិត្តមើលឃើញប៉ុណ្ណោះ។

ប៉ុន្តែសេចក្តីថ្លែងនេះ លើសពីទំនាក់ទំនងនៃរយៈពេលទំនាយអស់ដល់ត្រូវបាននាំមកគ្នាដោយនិមិត្តរូបទាំងពីរនោះ គឺជាការបើកសម្តែងនៃព្រះនាម Palmoni (អ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យ ឬ អ្នករាប់អាថ៌កំបាំង)។ ពួក Millerites គឺជាអ្នករាប់ដ៏អស្ចារ្យនោះ ប៉ុន្តែនៅមានកម្មវិធី ហើយសេចក្តីថ្លែងនេះ Adventism គឺសុទ្ធតែនៅក្នុងសច្ចក្រឹត្យដ៏ដ៏គ្រប់គ្រង និងដាច់ខាត។

ចូរឈប់ស្ទង់បន្តិចទៀតនោះ ហើយដើរឆ្លងលំដាប់; ចូរសួរកែឡើង ហើយសួរកែចុះ;
ពួកគេស្មើគ្នា មិនមែនដោយសុភមង្គល; ពួកគេដើរឡើងទៅរកទេវតា
មិនមែនដោយសុភមង្គលទេ។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវបានចាក់ទម្លាក់លើអ្នករាប់គ្នា
វិញ្ញាណនៃការគង់លក់យ៉ាងជ្រៅ ហើយបានបិទភ្នែករបស់អ្នករាប់គ្នា; គឺពួកហាហា
និងពួកអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នករាប់គ្នា ព្រមទាំងពួកអ្នកមើលឃើញ
ទ្រង់បានគ្របបាំងពួកគេ។ ហើយនិមិត្តរូបទាំងមូលបានក្លាយដល់អ្នករាប់គ្នា
ដូចជាពាក្យនៃសៀវភៅដែលបិទភ្នែក ដល់មនុស្សស្នេហាទៅឲ្យអ្នកកងលែចេះអកុសរ
ដោយនិយាយថា សូមអាននេះឲ្យឧត្តុង្គ; ហើយគាត់និយាយថា ឧត្តុង្គអានមិនបានទេ;
ដូច្នេះបិទភ្នែក។ ហើយសៀវភៅនោះត្រូវបានយកទៅឲ្យអ្នកកងលែមិនចេះអកុសរ
ដោយនិយាយថា សូមអាននេះឲ្យឧត្តុង្គ; ហើយគាត់និយាយថា ឧត្តុង្គមិនចេះអកុសរទេ
អសោយ 29:9-12។

បងស៊ី White បញ្ជាក់ថា William Miller បានទទួល «ពន្លឺដ៏ធំ» អំពីសៀវភៅវិវរណៈ ប៉ុន្តែតែងតែយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីជំពូក ១២, ១៣, ១៧ និង ១៨ នៃសៀវភៅវិវរណៈ គឺ និយាយដោយសាមញ្ញ ប៉ុន្តែមិនត្រឹមត្រូវឡើយ។ ការយល់ដឹងដល់មិនត្រឹមត្រូវទាំងនោះ មិនត្រូវបានបង្ហាញនូវលើកនូវសក្តានុពលបរិសុទ្ធទាំងពីរនោះទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលត្រូវបានបង្ហាញពីសៀវភៅវិវរណៈ ជំពូក ៩ គឺជា «តុប្បដិសន្ធិតម្កល់» ដល់សាសនាគម្ពីរត្រូវបានតំណាងដោយរចនាទាំងបី។

«គួរអធិបូហយ និងបូជាជនមានមើលសៀវភៅវិវរណៈថាជាសៀវភៅអាថ៌កំបាំង ហើយមានសារៈសំខាន់ក៏ដូចជាជនកែដទៃនៃព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែ ឧត្តុង្គបានឃើញថា សៀវភៅនេះពិតជាវិវរណៈមួយ ដល់ត្រូវបានប្រទានឡើងសម្រាប់បុរស រោងនៃសេចក្តីរាប់អានទាំងឡាយដល់ត្រូវរស់នៅក្នុងផ្ទះចុងក្រោយ ដើម្បីបំភ្លឺនូវពួកគេក្នុងការកំណត់ឲ្យបានច្បាស់អំពីស្ថានភាពពិតរបស់ខ្លួន និងកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានដឹកនាំគំនិតរបស់ William Miller

ទៅកាន់សចកុដីទំនាយទាំងឡាយ

ហើយមានបុរាណវិទូដទៃទៀតដល់គាត់អំពីសៀវភៅវិវរណៈ»។ Early Writings, 231.

កន្លងមកពាក្យ «ពន្ធលីដ៏ធំ» នៅក្នុងសំណេរបស់បងស៊ុរ White មានន័យបង្ហាញច្បាស់យ៉ាងខ្លាំង។ Miller បានយល់អំពីពួកជំនុំ តុរា និងគ្រូរៀននៅក្នុងពុទ្ធវិវរណៈ ពីព្រោះទេវតាបរិសុទ្ធទៅ «មានដឹកនាំគំនិតរបស់គាត់» លើបុរាណបទទាំងនេះ។ «ពន្ធលីដ៏ធំ» ដែលមានបុរាណវិទូ Miller គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ពីការបរិសុទ្ធទាំងពីរ ហើយសចកុគឺពិតខាងគោលលទ្ធផលដែលបាននោះ «ពន្ធលីដ៏ធំ» គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ពីការបរិសុទ្ធទាំងពីរ ហើយសចកុគឺពិតខាងគោលលទ្ធផលដែលបាននោះ «តុប្បមានតម្កល់»។ សាសនាអាដវនេទីស្ទគួរឲ្យមានបុរាណវិទូ «ពន្ធលីដ៏ធំ» នោះ ហើយមានចាប់ផ្តើមគ្រប់រូបហៅដោយតុប្បឯកក្នុងក្រុមហ៊ុន ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1863 មក។ គោលការណ៍នៃ «ពន្ធលី» គឺថា «ពន្ធលី» ជាអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទប្រើដើម្បីដំណើរនូវមនុស្សមុនគេ ឬជាតិសាសន៍មួយ។

មិនត្រឹមតែ «ពន្ធលី» វិនិច្ឆ័យបុរាណវិទូដទៃទៀតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំង «ពន្ធលី» ដែលពួកគេអាចនឹងទទួលបាន បុរាណវិទូពួកគេមិនបានប្រឆាំងតាំងវា (ដូចដែលពួកគេបានជឿក្នុងឆ្នាំ 1856 ដែលគ្រាន់តែជាកម្រិតមួយក្នុងចំណោមជាច្រើន) ផងដែរ។ លក្ខខណៈមួយទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹង «ពន្ធលី» គឺថា «ពន្ធលី» ដែលគួរឲ្យមានបដិសេធ នឹងបង្កើតកម្រិតនៃសចកុគឺដឹកនាំសម្រាប់គ្រប់គ្នា។ អាដវនេទីស្ទមិនបានបដិសេធ ហើយលាក់បាំង «ពន្ធលីដ៏ធំ» ដែលព្រះមានបុរាណវិទូ Miller ដែលកំណត់ឲ្យមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃអាដវនេទីស្ទ។

«ព្រះអង្គដែលទុកយើងឲ្យស្រស់ស្អាតពីសំបកក្រៅ ដែលអាចមានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់ មានព្រះបន្ទូលអំពីអ្នកដែលបានទទួល «ពន្ធលីដ៏ធំ» ថា៖ “ពួកគេមិនបានរងទុក្ខ និងមិនបានភ័យខ្លាចអ្វី ដោយសារសុចរិតភាពខាងសីលធម៌ និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ”។ ម៉ែនហើយ ពួកគេបានជឿលើសុចរិតភាពរបស់ខ្លួនឯង ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយនឹងអំពើគួរសមរបស់ខ្លួន។ “ដូចនេះ យើងក៏នឹងជឿលើសុចរិតភាពរបស់ការកាន់ច្រឡំសម្រាប់ពួកគេ ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្មោចមកលើពួកគេផង ដូចជាកាលណាយើងហៅ គ្មានអ្នកណាមួយឡើយទេ កាលណាយើងនិយាយ ពួកគេមិនស្តាប់ឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់នៅចំពោះមុខភ្នែករបស់យើង ហើយបានជឿលើសុចរិតភាពរបស់យើងមិនពេញចិត្ត”។ “ព្រះជាម្ចាស់នឹងបាត់ការកាន់ច្រឡំដ៏ខ្លាំងមកលើពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេជឿការកុហក” ពីព្រោះ “ពួកគេមិនបានទទួលសចកុគឺសុទ្ធជាដល់សចកុគឺពិត ដើម្បីឲ្យមានសង្គមនោះទេ” “ប៉ុន្តែតែងតែពេញចិត្តនឹងសចកុគឺទុច្ចរិត”។ អសោយ 66:3, 4; 2 ថេសាឡូនីថ 2:11, 10, 12។

«ព្រះគ្រូពិសោធន៍ស្នាក់នៅសួរថា៖ “តើមានការបោះបង្គោលដ៏ខ្លាំងក្លាជាងនេះទៀតណា ដែលអាចលួងលោមគំនិតបាន លើសពីការជឿជាបង្ហាញថា អ្នកកំពុងសង់លើគ្រឹះដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយថាព្រះបន្ទូលយកការងាររបស់អ្នក ខណៈដែលតាមការពិត អ្នកកំពុងអនុវត្តការរៀងជាច្រើនតាមនយោបាយរបស់លោកិយ និងកំពុងប្រព្រឹត្តហេតុផលនឹងព្រះយេស៊ូវ? អូ! នេះជាការបោះបង្គោលដ៏ធំមួយ

ជាការរងរង់ទាក់ទាញមួយ ដដែលចូលកាន់កាប់គំនិតរបស់មនុស្ស
នោះពេលដែលអ្នកដទៃ 'ផ្តល់សុភាពស្រស់ស្អាតក្នុងពិភពមុនដោយ' ឬ
ច្បាប់កម្មវិធីនៃការគោរពព្រះ ជាជំនួសវិញញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
នោះពេលដែលពួកគេសន្មតថា ខ្លួនមានទុរព្រហ្មសម្បត្តិសម្បូរ
និងមានកម្លាំងដោយទុរព្រហ្ម ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ ខណៈដែលតាមការពិត
ពួកគេខ្វះគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។» Testimonies, volume 8, 249, 250.

ឡាវឌីស ដដែលអាជីវជីវិតស្តីប្រកបក្នុងការងារនៅឆ្នាំ 1856
តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដែលកាលណាមួយផ្តល់ឋានៈទទួល «ពន្ធលើដីធ្លី»
ប៉ុន្តែតម្រូវឲ្យសន្តិសុខទទួល «ការល្អនៃលំហូរឲ្យរងរងយ៉ាងខ្លាំង» នៃ ២ ថ្ងៃសុឡាវឌីស
ខណៈពេលទាំងអស់ក៏នាំគ្នាជឿថា មូលដ្ឋានក្នុងក្រុមហ៊ុនដែលពួកគេបានស្ថាបនាឡើង
តាមរយៈការនាំចូលកាក់ក្នុងក្រុមហ៊ុន និងតុបតុបក្នុងក្រុមហ៊ុននោះ
គឺជាការតែងតាំងមកពីព្រះ ប៉ុន្តែតាមពិត វាជាមូលដ្ឋានមួយដែលបានសង់លើខុសច្បាប់។
អាជីវជីវិតស្តីប្រកបគឺជា «ក្រុមជំនុំមួយដែលបានមានពន្ធលើដីធ្លី ភស្តុតាងដ៏ធំ»
ប៉ុន្តែតែងតែរួមជំនុំមួយដែលបានបោះបង់ចោល «សារដែលព្រះអម្ចាស់» បាន «ផ្សព្វផ្សាយ»
ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក បានទទួល «សេចក្តីអះអាងដែលគ្មានហេតុផលបំផុត
និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានមិនពិត និងទ្វិស្សតិមិនពិត»។

«អ្នកបម្រើដែលមិនបានញែកជាបរិសុទ្ធ កំពុងតែរៀបចំឧបាយប្រឆាំងនឹងព្រះ។
ពួកគេកំពុងសរសើរព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះនិរោធិយនេះក្នុងដង្ហើមមួយ។
ទោះបីជាអះអាងថាពួកគេទទួលយកព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ
ពួកគេបែងជាឱបក្រសោបហៅហៅសាសនា ហើយតាមរយៈអំពើរបស់ពួកគេ និយាយថា
“មិនមែនបុរសនេះទេ គឺហៅហៅសាសនា”។ សូមឲ្យអស់អ្នកដែលបានបន្ទាត់ទាំងនេះ
ប្រយ័ត្នខ្លួន។ សាតាំងបានអួតអាងអំពីអ្វីដែលវាអាចធ្វើបាន។ វាគិតថានឹងរលាយឯក
ភាពដែលព្រះគ្រីស្ទបានអធិស្ឋានឲ្យមាននៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួន។ វានិយាយថា
“ខ្ញុំនឹងចេញទៅ ហើយធ្វើវិញញ្ញាណក្រុមមួយ
ដើម្បីបំបែកបញ្ជូនទៅអស់អ្នកដែលខ្ញុំអាចបំបែកបាន ឲ្យរិះគន់
ហើយផ្តុះផ្តាច់ទៅសាសនា ហើយបំបែកការពិត”។ សូមកុំឲ្យកូននៃការបំបែកបញ្ជូនទៅ
និងសាកសួរក្នុងក្រុមហ៊ុន ត្រូវបានទទួលស្គាល់មន្ត្រីដោយ
“ក្រុមជំនុំមួយដែលបានទទួលពន្ធលើដីយ៉ាងច្រើន” ភស្តុតាងយ៉ាងច្រើនឡើយ;
បើមិនដូច្នោះទេ ក្រុមជំនុំនោះនឹងបោះបង់សារដែលព្រះអម្ចាស់បានផ្សព្វផ្សាយមក
ហើយទទួលយកការអះអាងដែលខ្វះហេតុផលបំផុត ព្រមទាំងការសន្និដ្ឋានមិនពិត
និងទ្វិស្សតិមិនពិត។ សាតាំងស្ថិតចំណែកចំពោះភាពល្អឯងខ្ពស់របស់ពួកគេ
ដូចជាវាដឹងថាសេចក្តីពិតជាអ្វី»។

«មនុស្សជាច្រើននឹងឈរលើអាសនៈអធិបូហយរបស់យើង
ដោយកាន់កាប់ចិត្តចង់បាននៃការព្រួយបារម្ភក្នុងក្រុមហ៊ុនដែលពួកគេ
ដែលបាននេះឡើងពីភូមិដែលចង់បានអនុវត្តរបស់សាតាំង។ បុរសនិយាយស្តីពី
និងការមិនជឿត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ នោះអ្នកបម្រើស្តីពីស្តីពីការបំបែកចេញ
ពីចំណោមបុរសជនដែលគិតថាពួកគេស្មើគ្នាជាមួយអ្វីៗច្រើនណាស់។ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា៖
“បុរសនិយាយអ្នកបានស្គាល់ សូមបើកភ្នែកចុងនៃរបស់អ្នកផ្ទាល់
នូវអ្វីៗដែលទាក់ទងនឹងសេចក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នក! ប៉ុន្តែតែឡាននេះ
វាត្រូវបានលាក់កប់ពីភ្នែករបស់អ្នកហើយ។»

«ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រឹះរបស់ព្រះនរោត្តមយ៉ាងម៉ាមួន។
ព្រះអម្បាលទ្រង់សុគាល់អស់អុនកដលៃជារបស់ទ្រង់។
អុនកបម្រើដលៃឋានវិសុទ្ធជបរិសុទ្ធជ
ត្បូរមិនមានកលលុបិចនរោត្តមន្តរមាត់របស់ខុល្លនឡើយ។
គាត់ត្បូរតបែកចំហដូចពន្លឺថ្ងៃ បរិសុទ្ធជញ្ញតិមលិនភាពអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង។
ការបម្រើ និងសារព័ត៌មានដលៃឋានវិសុទ្ធជបរិសុទ្ធជ នឹងកុលាយជាអំណាចមួយ
ក្នុងការបញ្ចេញពន្លឺនៃសេចក្តីពិតមកលើជំនាន់ក្រោយក្រោយនេះ។ ពន្លឺ
បងប្អូនអើយ យើងត្បូរការពន្លឺបន្តថ្ងៃទៀត។ ចូរផ្តល់ត្បូរនៃស្រីយ៉ូន;
ចូរបន្តលើសញ្ញាព្រះមាននរោត្តមវិសុទ្ធជ។ ចូរប្រមូលកងទ័ពរបស់ព្រះអម្បាល
ដោយមានចិត្តកដលៃឋានវិសុទ្ធជបរិសុទ្ធជ
ដើម្បីបិទស្លាប់នូវអវិជ្ជាដែលព្រះអម្បាលនឹងមានព្រះបន្ទូលដល់បុរាជនរបស់ទ្រង់;
ដុបិតទ្រង់បានបន្តថ្ងៃពន្លឺសម្រាប់អស់អុនកដលៃនឹងស្លាប់។ ចូរឲ្យពួកគេពាក់អាវុធ
និងត្បូរខ្សែខ្សែ
ហើយឡើងទៅក្នុងសមរភូមិ—ទៅជួយព្រះអម្បាលបុរាជននឹងអុនកខ្មាំងពួកវា
ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់នឹងជ្រើសរើសសម្រាប់អីស្រាអលៃ។
អណ្តាតនិយាយកុហកគ្រប់មាត់នឹងត្បូរបំបិទ។
ដលៃបស់ទេវតានឹងផ្តល់លំក្របួនកលបោះបញ្ចេញនរោត្តមនៃកំពុងត្បូរបានរៀបចំឡើង។
បន្ទាយការពាររបស់សាតាំងនឹងមិនដលៃឈ្នះឡើយ។
ជ័យជម្នះនឹងរួមដំណើរជាមួយសាររបស់ទេវតាទីបី។
ដូចដលៃមហេន្ទ្រជាការកងទ័ពរបស់ព្រះអម្បាលបានរំលងជញ្ជាំងក្នុងយើង ដូចនោះដលៃ
បុរាជនដលៃកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្បាលនឹងមានជ័យជម្នះ
ហើយអំណាចទាំងអស់ដលៃបុរាជននឹងពួកគេនឹងត្បូរចាញ់បរាជ័យ។ កុំឲ្យព្រលឹងណាមួយ
អ្វីទាំងបុរាជននឹងអុនកបម្រើរបស់ព្រះដលៃឋានមករកពួកគេជាមួយនឹងសារដលៃឋានផ្សេង
រឹមកពីស្ថានសួគ៌។ កុំបន្តចាប់កំហុសលើពួកគេទៀត ដោយនិយាយថា
“ពួកគេកើតឡើងពេក; ពួកគេនិយាយខ្មាំងពេក”។ ពួកគេប្រហែលជានិយាយខ្មាំងមនៃ;
ប៉ុន្តែ តើវាមិនចាំបាច់ទេឬ? ព្រះនឹងជ្រើសរើសត្បូរចៀករបស់អុនកស្លាប់ព្រលឹង
បើពួកគេមិនព្រមស្លាប់ព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់ ឬសាររបស់ទ្រង់។
ទ្រង់នឹងប្រកាសទោសដល់អស់អុនកដលៃតាំងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។»

«សាតាំងបានដាក់ចេញគម្រោងការដលៃអាចផ្ទេរទៅឋាន
ដើម្បីមិនឲ្យមានអ្វីមួយមកក្នុងចំណោមយើង ជាបុរាជនមួយ ដើម្បីបិទតែម្យ៉ាង
និងស្ថិតបន្ទោសយើង ហើយដាស់តឿនយើងឲ្យលះបង់កំហុសរបស់យើង។ ប៉ុន្តែ
មានបុរាជនមួយក្រុម ដលៃនឹងលើកហិបរបស់ព្រះ។
អុនកខ្មាំងនឹងចេញទៅពីក្នុងចំណោមយើង
ដលៃនឹងមិនលើកហិបតទៅទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែ
អុនកទាំងនេះមិនអាចសង់ជញ្ជាំងដើម្បីរារាំងសេចក្តីពិតបានទេ;
ដុបិតសេចក្តីពិតនឹងបន្តតទៅមុខ និងឡើងខ្ពស់រហូតដល់ទីបញ្ចប់។
កាលពីអតីតកាល ព្រះបានលើកមនុស្សឡើង
ហើយព្រះក៏នរោត្តមមនុស្សសម្រាប់ឱកាសនោះ កំពុងរង់ចាំ ត្បូរបានរៀបចំសុរេ
ដើម្បីបិទផ្ទៃតាមបញ្ញាជារបស់ទ្រង់—ជាមនុស្សដលៃនឹងឆ្ងល់កាត់ការរឹតតុបិតទាំងឡាយ
ដលៃគ្រាន់តែដូចជាជញ្ជាំងដលៃលាបដោយស៊ីម៉ង់មិនល្អ។
នរោត្តមព្រះដាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់លើមនុស្ស ពួកគេនឹងផ្ទេរការ។
ពួកគេនឹងប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្បាល;
ពួកគេនឹងបន្តលើសឡើងរបស់ខ្លួនដូចជាគូរ។ សេចក្តីពិតនឹងមិនត្បូរបានបន្តថ្ងៃ

ឬហាក់បង់អំណាចរបស់វានៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេទេ។
ពួកគេនឹងបង្កហេតុដល់បុរាណដ៏ជន្មារំលងរបស់ពួកគេ
ហើយដល់ពូជពង្សយ៉ាងរាប់នូវអំពើហិង្សារបស់ពួកគេ»។ Testimonies to Ministers,
409-411.

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃ «បុរាណដ៏ជន្មារំលង»
ថាជានិមិត្តសញ្ញាព្រះគ្រីស្ទ គឺជាការសរសើរ «ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះនិយោកិយនេះ
ក្នុងដង្កូវមីក្រូមួយ។ ខណៈដែលដង្កូវមីក្រូមួយមាត់ពួកគេប្រកាសថាទទួលព្រះគ្រីស្ទ
ពួកគេបែងជាឱបក្រសោបហ្វាហ្វាស ហើយដង្កូវមីក្រូរបស់ពួកគេនិយាយថា
'មិនមែនបុរសនេះទេ គឺហ្វាហ្វាសវិញ'»

សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងស្ថិតិរបស់ Miller ថាជា «អលង្ការ»
ហើយក៏ត្រូវបានបង្កហេតុយ៉ាងច្បាស់លាស់លើបន្ទះបរិសុទ្ធទាំងពីរផងដែរ នោះគឺជា
«ពន្លឺដ៏ធំ» ដែល Miller បានទទួល ហើយដែលសាសនាអងេរនៃទីសានបដិសេធា។

ពួកគេអះអាងថា ខ្លួនកំពុងសរសើរតម្កល់ព្រះគ្រីស្ទដោយនិមិត្តសញ្ញារបស់សាតាំង
ហើយអះអាងថា ពួកគេកំពុងឈរលើគ្រឹះរបស់ព្រះ

ខណៈដែលវាគ្មានតម្លៃគ្រឹះក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ ដែលនាំឱ្យមានការភាន់ច្បាស់យ៉ាងខ្លាំងដល់អ
ស់អ្នកដែលឈរលើចន្លោះមុខនឹងឆ្នាំនៃពន្លឺដ៏ធំខុសគ្នាទៅនេះ។

គ្មានអ្វីមិននៅក្នុងចម្លើយព្រះអាទិត្យទេ ហើយអ្វីស្រដៀងនឹងមួយទៀត

គ្មានតម្លៃកំពុងដើរតាមជំហាននៃយារបស់អ្វីស្រដៀងនឹងបុរាណបុរាណនោះ។

«មានកិច្ចការមួយដែលផ្ទុយពីឱ្យព្រលឹងខ្ញុំមានទុក្ខខបន្ទុក

គឺការខ្វះខាតយ៉ាងធំនៃសេចក្តីសុខស្រួលរបស់ព្រះ

ដែលបានហាក់បង់ទៅដោយសារការតស៊ូបុរាណដ៏ជន្មារំលងនឹងពន្លឺ

និងសេចក្តីពិតជាបន្តបន្ទាប់

និងដោយឥតខ្ចីពេលរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលបានចូលរួមក្នុងការងារយ៉ាងសកម្ម

ហើយដែល ទោះបីមានភស្តុតាងជាន់លើភស្តុតាងនៃមុខក៏ដោយ ក៏បានប្រព្រឹត្ត

ធាតុរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្កប់នឹងកិច្ចការនៃសារដែលព្រះបានផ្សព្វផ្សាយ។

ខ្ញុំចង់អូសបង្កហេតុពួកគេទៅកាន់ជាតិសាសន៍យូដា ហើយសួរថា តើយើងត្រូវទុកឱ្យ

បងប្អូនរបស់យើងដើរតាមផ្លូវដែលបានកាត់ផ្តល់ដល់នៃការតស៊ូបុរាណដ៏ជន្មារំលងដោយខ្ញុំកុំភ័យខ្លាចនេះ

រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលបងឬ?

បុរសនិយមន័យបុរាណដ៏ជន្មារំលងដោយការអនុវត្តតាមពិត និងសូមទោះបី

ដែលមិនសូវទៀងទាត់ ដែលនឹងស្រកទាំងថ្ងៃទាំងយប់

បន្តការព្រមានទាំងឡាយដែលព្រះបានប្រទាន នោះគឺជាពួកអងេរនៃទីសានដ៏ប្រវត្តិ

អស់អ្នកដែលបានទទួលពន្លឺយ៉ាងច្បាស់ ឱកាសដ៏ប្រសើរ ដែលដូចជាការពិធី

បានត្រូវលើកតម្កល់ដល់ស្ថានសួគ៌ក្នុងន័យនៃវិទ្យាពិសេស

តើដោយការមិនប្រព្រឹត្តបុរាណដ៏ជន្មារំលងបានចម្រើន

ពួកគេនឹងត្រូវទុកចោលឱ្យស្ថិតក្នុងភាពងងឹត

ដែលសមស្របនឹងភាពជំនឿពន្លឺដែលបានប្រទានឬ?»

«ខ្ញុំប្រាថ្នាសូមអង្វរដល់បងប្អូនរបស់យើង ដែលនឹងមកប្រជុំក្នុងសន្និសីទទូទៅ

ឱ្យយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសារដែលបានប្រទានដល់ពួកលោកខ្មែរ។

ស្ថានភាពនៃភាពខ្ញុំកុំភ័យខ្លាចរបស់ពួកគេ គួរឱ្យសោកស្តាយយ៉ាងណា!

បុរាណបទនេះត្រូវបាននាំមកជូនលោកអ្នកពិចារណាមុតងហើយមុតងទៀត

ប៉ុន្តែការមិនពេញចិត្តរបស់លោកអ្នកចំពោះស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួន

មិនទាន់ផុតពីផ្ទះទេ និងឈឺចាប់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្កើតការកែទម្រង់ឡើយ។
“អ្នកនិយាយថា ខ្ញុំមានទុក្ខយូរមកហើយ ហើយមានចម្រើនឡើងដោយទុក្ខយូរ
ហើយមិនគួរការអ្វីសោះ; តែមិនដឹងថា អ្នកជាមនុស្សរទេនា ហើយគួរឲ្យអាណិត
ហើយក្រីក្រ ហើយខ្វាក់ភ័យខ្លាច ហើយអាក្រក់ផង។” ទោសនៃការបញ្ចេញឆ្មោះឧល្លសឯង
សូមមើលលើពួកជំនុំនានារបស់យើង។ ជីវិតខាងសាសនារបស់មនុស្សជាច្រើន
គឺជាការកុហកមួយ។» Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

“ភាពចំណីម” គឺជាទីក្រុងដែលព្រះយេស៊ូវបានជួសជុលច្រើនជាទីក្រុងរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។

«នេះភាពចំណីម
ព្រះយេស៊ូវបានគង់នៅក្នុងចន្លោះពេលនៃដំណើរទៅមករបស់ទ្រង់
ហើយទីក្រុងនោះក៏បានក្លាយជាទីស្នាក់នៅថាជា “ទីក្រុងរបស់ទ្រង់ផងដែរ”។
វាស្ថិតនៅលើឆ្នេរសមុទ្រកាលីឡា
ហើយនៅជិតព្រំប្រទល់នៃទំនាបសមុទ្រប៉ាស៊ីហ្វិកនៃស្ថានីយ៍
បរិមិត្តនៃស្ថិតនៅលើវាលនោះដោយផ្ទាល់ទេ»។ The Desire of Ages, 252.

ព្រះគ្រីស្ទបានជួសជុលភាពចំណីម ដូចជាទ្រង់បានជួសជុលក្នុងយូសាឡឹមកាលពីបុរាណ។

ហើយចំពោះកូនបុរសរបស់គាត់ យើងនឹងឲ្យមួយកុលសម្ព័ន្ធ ដើម្បីឲ្យដឹង
ជាអ្នកបម្រើរបស់យើង
មានបុរសមួយនាក់ចំពោះមុខយើងជានិច្ចនៅក្នុងយូសាឡឹម
ជាក្រុងដែលយើងបានជួសជុលសម្រាប់ដាក់ព្រះនាមរបស់យើងនៅទីនោះ។ ១
ពង្សាវតារក្នុងគុរ ១១:៣៦

ព្រះគ្រីស្ទបានជួសជុលអាដវនេទីសម័យជាទីក្រុងរបស់ទ្រង់នៅឆ្នាំ 1844 ហើយដល់ឆ្នាំ
1863 អាដវនេទីសម័យបានស្ថាបនាទីក្រុង “Jericho” ឡើងវិញ
ដែលជានិមិត្តរូបនៃចេតនាសុខសួរ និងភាពសម្បូរបែបរបស់លោកគ្រីស្ទ។
ដូចជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបុរាណ យ៉ាងដូចនោះដដែលចំពោះអ៊ីស្រាអែលសម័យទំនើប។
អាដវនេទីសម័យជឿថា ពួកគេជាពលរដ្ឋបន្តទីក្រុងពិសេសរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេបានបដិសេធ
“ពន្ធលើដីអស្ចារ្យ” ដែលផ្តល់ភស្តុតាងនៃទិដ្ឋភាពពលរដ្ឋបន្តនោះ។ ដូចជា Shilo
ក្នុងសម័យរបស់ Eli, Hophni និង Phinehas អាដវនេទីសម័យនឹងគួរឲ្យវិនិច្ឆ័យតាម
“ពន្ធលើដីអស្ចារ្យ” ដែលពួកគេបានទទួលឱកាសឲ្យទទួលយក។

«នៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រកាសខ្លួនថាជាកូនរបស់ព្រះ
ការអត់ធ្មត់គួរឲ្យមានបង្ហាញតិចតួចបំផុត ពាក្យសម្តីដូចគ្នាជាច្រើនបំផុត
គួរឲ្យមាននិយាយចេញ ហើយការថ្កោលទោសជាច្រើនបំផុត
គួរឲ្យមានបញ្ចេញប្រឆាំងនឹងអ្នកដែលមិនមែនជាជនឆ្លើយតបស្របច្បាប់។ មនុស្សជាច្រើន
បានមើលទៅលើអ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងពួកជំនុំផ្សេងទៀតថាជាមនុស្សហាបដ៏
ធំៗ ខណៈដែលព្រះអម្ចាស់មិនទ្រង់ទតពួកគេដូចនោះឡើយ។
អ្នកដែលមើលសមាជិកនៃពួកជំនុំផ្សេងទៀតដូចនេះ មានសេចក្តីចាំបាច់គួរឲ្យបន្ទា
បខ្លួននៅក្រោមព្រះហស្តដ៏មានឫទ្ធានុភាពរបស់ព្រះ។
អ្នកដែលពួកគេថ្កោលទោសនោះ បុរសដែលទទួលបានពន្ធលើដីតិចតួចបំផុតនោះ
មានឱកាស និងអធិការតិចតួចបំផុតនោះ។ បុរសនិមិត្តរូបពួកគេមានពន្ធលើដីដូចដែល
មាជិកជាច្រើននៃពួកជំនុំរបស់យើងបានមាន
នោះពួកគេបុរសដែលជាបាវនៃចម្រើនក្នុងអត្តសញ្ញាណដ៏ជ័យជំនះ
ហើយបានតំណាងជំនឿរបស់ពួកគេដល់លោកិយបានប្រសើរជាងនេះ។

អំពីអ្នកដទៃអ្នកអាងពីពន្ធលើរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែបែរជាយំមិនដឹងតាមពន្ធលើនោះ
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា “ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅចុងដៃនុំជម្រះ
ក្នុងទី និងសីដូន នឹងទ្រាំទ្របានស្បែកជាងអ្នករាល់គ្នា។ ហើយឯអ្នក កាតូលិក
[ពួកស្រីនេះ អាដរនេទីស្ត ដដែលមានពន្ធលើដ៏ច្រើន]
ដដែលគួរឲ្យមានលក្ខណៈដ៏ស្រស់ស្អាត [ខាងអធិការ] នឹងគួរឲ្យមើលក្រៃចុះទៅនរក;
ដុបិត បើការអស្ចារ្យដ៏មានប្រសិទ្ធភាព ដដែលមានច្រើននៅក្នុងអ្នក
មានច្រើននៅក្នុងសូដ្វីញ នោះវានឹងនៅស្ងួតស្ងួតរហូតដល់ចុងនៃនេះ។ ប៉ុន្តែ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា សម្រាប់ស្រុកសូដ្វីញ នៅចុងដៃនុំជម្រះ
នឹងទ្រាំទ្របានស្បែកជាងសម្រាប់អ្នក។” នៅពេលនោះ
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្ងល់ដោយថា “ឱព្រះបិតា ព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌
និងផែនដីអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់បានលាក់ការទាំងនេះពីពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកឈ្លាសវៃ
[តាមការរាយការណ៍របស់ខ្លួនឯង] ហើយបានប្រគល់ឲ្យកូនក្រីក្រ”។

«ដូចនេះ ឥឡូវនេះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានប្រព្រឹត្តការទាំងនេះអស់ហើយ»
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា «ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នា
ដោយក្រហែកឡើងពីព្រលឹម ហើយនិយាយ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្តាប់ទេ
ហើយខ្ញុំបានហៅអ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានឆ្ងល់ដោយតបទេ ដូចនេះ
ខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តចំពោះព្រះវិហារនេះ ដដែលគួរឲ្យមានហៅដោយនាមរបស់ខ្ញុំ
ជាទីដដែលអ្នករាល់គ្នាទុកចិត្ត
ហើយចំពោះទីកន្លែងដដែលខ្ញុំបានប្រទានដល់អ្នករាល់គ្នា
និងដល់បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដដែលខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តចំពោះសីឡា។
ហើយខ្ញុំនឹងបោះចោលអ្នករាល់គ្នាចេញពីព្រះភក្ត្ររបស់ខ្ញុំ
ដូចដដែលខ្ញុំបានបោះចោលបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់
គឺពូជពង្សទាំងមូលរបស់អប្សារ៉ាម»។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតស្ថានប័ននានាដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្ពស់នៅក្នុងចំ
ណោមយើង ហើយស្ថានប័នទាំងនោះគួរតែគ្រប់គ្រង
មិនមែនដូចជាស្ថានប័នលោកិយគួរឲ្យគ្រប់គ្រងនោះទេ ប៉ុន្តែតាមរបៀបរបស់ព្រះ។
ស្ថានប័នទាំងនោះគួរតែគ្រប់គ្រងដោយមានចិត្តផុតចោតគម្លើយលើសិរីល្អអស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យព្រលឹងដដែលកំពុងវិនាសអាចបានសង្គ្រោះដោយគ្រប់មធ្យោបាយ។
ចំពោះបុរាណសុគរ្តរបស់ព្រះ ទីបន្ទាល់ទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណមានមកដល់ហើយ
ក៏ប៉ុន្តែមែនសូដ្វីនមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការកែតម្រូវ ការព្រមាន
និងដំបូន្មានទាំងឡាយឡើយ។»

«ចូរស្តាប់អ្វីនេះឥឡូវនេះ អើយ បុរាណសុគរ្តដ៏ខ្ពស់ និងឥតយល់ដឹង ដដែលមានភ្នែក
តម្រើយមិនឃើញ ដដែលមានគូរចៀក តម្រើយមិនឃើញ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
តើអ្នករាល់គ្នាមិនខ្លាចយើងទេឬ?
តើអ្នករាល់គ្នាមិនភ័យខ្លាចនូវចំពោះមុខយើងទេឬ?
យើងបានកំណត់ខ្ពស់ជាងព្រះនៃសម្បទា ដោយក្រីក្រអស់កល្បបដិសេធច្ប
ដើម្បីឲ្យវាមិនអាចឆ្ងល់កាត់បាន; ហើយទោះបីលក្ខណៈរាងកាយបោះឡើងក្តី
ក៏មិនអាចឈ្នះបានដែរ; ទោះបីវាគួរឲ្យភ័យក្តី ក៏មិនអាចលើសពីនៃនោះបានដែរ។
ប៉ុន្តែ បុរាណសុគរ្តនេះមានចិត្តបោះបោះ និងរឹងទទឹង; ពួកគេបានបោះបោះ
ហើយបានចាកចេញទៅ។ ហើយពួកគេក៏មិននិយាយក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួនថា
ចូរយើងខ្លាចព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនិយោជក ដដែលប្រទានភ័យចៀងទាំងដើមដូរ និងចុងដូរ

តាមកាលកំណត់របស់ទូរង;
ទូរងរកស្រាទុកសម្រាប់យើងនូវសប្បុរសភាពដែលបានកំណត់សម្រាប់រដូវចម្បូត។
អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកកាលគុណានបង្កើនរបស់ទាំងនេះចេញទៅ
ហើយអំពើហាបរបស់អ្នកកាលគុណានឃាត់ទុកសេចក្តីល្អពីអ្នកកាលគុណា....
ពួកគេមិនកាត់កុត្តិបណ្តឹងទេ គឺបណ្តឹងរបស់កូនកំពុង ទោះយ៉ាងណា
ពួកគេនៅតែរងរឿង; ហើយសិទ្ធិរបស់អ្នកកុរ ពួកគេក៏មិនកាត់កុត្តិឲ្យដឹង។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា តើយើងមិនគួរដាក់ទោសចំពោះការទាំងនេះទេឬ?
តើព្រលឹងយើងមិនគួរសងសឹកលើជាតិសាសន៍ដូចនេះទេឬ?»

«ព្រះអម្ចាស់គួរបង្កប់នូវមានព្រះបន្ទូលថា “កុំអធិស្ឋានសម្រាប់បុរាណនេះឡើយ
កុំលើកសម្បត្តិ ឬពាក្យអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហើយកុំទូលអង្គរចំពោះយើងឡើយ
ដុបិតយើងនឹងមិនស្តាប់ឯងទេ” ឬ? “ហេតុនេះហើយ ទឹកភ្នែងគួរបានឃាត់ទុក
ហើយគុណភូលៀងចុងរដូវទេ.... ចាប់ពីពេលនេះទៅ
តើឯងនឹងមិនអំពើនាមកយើងថា បិតារបស់ខ្ញុំ
អ្នកជាមគ្គុទ្ទេសក៍នៃយុវវ័យរបស់ខ្ញុំទេឬ?”» Review and Herald, August 1, 1893.

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពី «ពន្លឺដ៏ធំ» ដែលគួរបានបុរាណដល់ William
Miller លើព្រះគម្ពីរវិវរណៈ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«កាលព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីបង្កាញសាសនាពិតជាគំរូ
ហើយលើកតម្កល់នៃគោលការណ៍ទាំងឡាយដែលគួរគូរគ្រប់គ្រងចិត្ត
និងអំពើរបស់មនុស្ស នោះសេចក្តីមិនពិតបានចាក់ឫសយ៉ាងជុំវិញក្នុងពួកអ្នកដទៃ
លាន់ទទួលពន្លឺដ៏ធំធេង ដល់ថ្នាក់ពួកគេលែងយល់ពន្លឺទៀត
ហើយក៏មានចិត្តចង់បោះបង់បុរាណដ៏ ដើម្បីបិទទូលយកសេចក្តីពិតឡើយ។
ពួកគេបានបដិសេធព្រះគ្រូពិសេសស្តី ហើយបានឆ្កោមព្រះអម្ចាស់នៃវិល្លិយ
ដើម្បីបិទអាចរកស្រាទុកទំនៀមមុលាប់
និងការបង្កើតឡើងដោយខ្លួនឯងរបស់ពួកគេ។
វិញ្ញាណដ៏ល្អនេះកំពុងគួរបានសម្បត្តិក្នុងលោកនៃសព្វថ្ងៃនៃជនដទៃ។
មនុស្សទាំងឡាយមិនចង់សិរិះអង្កេតសេចក្តីពិតទេ
ក្នុងលោកបុរាណដ៏របស់ពួកគេត្រូវរងការខាន
ហើយលំដាប់របៀបថ្មីមួយនៃអំពីគួរបាននាំចូលមក។ ក្នុងចំណោមមនុស្សជាតិ
មានទំនោរជាប់ជានិច្ចក្នុងការផ្ទុយខុស
ហើយមនុស្សដោយធម្មជាតិមានចិត្តងាយនឹងលើកតម្កល់នៃគំនិត
និងចំណេះដឹងរបស់មនុស្សយ៉ាងខ្លាំង ខណៈដែលអំពីនៃព្រះ និងអស់កល្បជានិច្ច
មិនគួរបានយល់ឃើញ ឬអបអរសាទរឡើយ»។ Counsels on Sabbath School Work, 47.